

Nom oficial del país: República Popular de la Xina

Capital: Beijing

Població: 1.412M hab

Moneda: Yuan

Equivalència: 1 EUR = 7,95 CNY

Idiomes: xinès mandarí i regionals (cantonès, tibetà, mongol, uigur...)

PIB:

D'acord amb l'agència [TRADING ECONOMICS](#), “El Producte Interior Brut (PIB) a la Xina va valer 17963.170 milions de dòlars EUA el 2022, segons dades oficials del Banc Mundial. El valor del PIB de la Xina representa el 7,97 per cent de l'economia mundial.”. Això converteix la Xina en la segona potència econòmica a nivell mundial, actualment disputant-li l'hegemonia als Estats Units.

Factors culturals:

Segons l'[Atlas Mundial- WORLD ATLAS](#) “El xinès estàndard és la llengua oficial a la Xina continental, així com a Taiwan (...), el xinès Wu és un dialecte que es parla principalment a la regió oriental de la Xina.

L'anglès és una de les llengües estrangeres més importants a la Xina, amb uns 10 milions de parlants a tot el país. La majoria de parlants anglesos es troben als centres urbans del país. A Hong Kong, l'anglès s'ha establert com a llengua oficial i s'utilitza tant en mitjans impresos com electrònics. L'anglès també s'utilitza com a llengua franca a la Xina durant els compromisos internacionals. Una altra llengua internacional important a la Xina és el portuguès, que s'utilitza com a llengua oficial a Macau.

El xinès mandarí és la llengua més popular a la Xina, amb més de 955 milions de parlants de la població total de la Xina d'1.210 milions de persones. Una altra llengua que té estatus oficial a la Xina és el cantonès. L'origen de la llengua es remunta a la ciutat portuària de Guangzhou, des d'on el seu ús es va estendre per tot el delta del riu Perla. Guangzhou també es coneix com a Cantó, i és d'aquesta ciutat que la llengua va rebre el seu nom. El cantonès s'utilitza com a llengua oficial a Hong Kong, tal com preveu la Llei bàsica de Hong Kong”.

A més i també segons World Atlas, les llengües ètniques més parlades són el Xiang, Zhuang, mongol, uigur i tibetà.

Unions duaneres:

La Xina forma part de tot un seguit d'Organitzacions Internacionals com per exemple les Nacions Unides (ONU) d'on és membre del Consell de Seguretat, l'Organització Mundial del Comerç (OMC), el Fons Monetari Internacional (FMI), el Grup del Banc Mundial, el Banc Asiàtic de Desenvolupament (ADB), els BRICS (Brasil, Rússia, Índia, Xina i Sud-àfrica), l'Organització de Cooperació de Xangai (SCO), o el G20 (Grup dels Vint) entre d'altres. Per altra banda, és un membre clau del Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP), que té com a objectiu promoure la integració econòmica i el comerç entre els seus països membres.

La Xina manté diferents llaços econòmics amb la UE i de cooperació en temes globals i discussions polítiques. El comerç entre les dues entitats ha crescut al llarg dels anys; un dels principals acords entre la UE i la Xina és l'Acord Integral sobre Inversions (CAI) des del desembre de 2020. El CAI pretén millorar les oportunitats d'inversió i crear condicions més equitatives per a les empreses europees a la Xina i viceversa. Aquest tractat encara no ha estat ratificat pel Parlament Europeu i degut a les restriccions a Xina per motius dels drets humans i altres preocupacions, tal com apunta el [Parlament Europeu](#).

Situació post-covid:

Segons les darreres dades del [Fòrum econòmic mundial](#), “Després d'una profunda caiguda a principis d'any, l'economia xinesa va tornar al creixement durant el segon trimestre. El producte interior brut (PIB) va augmentar un 3,2% en el segon trimestre respecte a l'any anterior. L'economia de la Xina va tornar al creixement el segon trimestre després d'una profunda caiguda a principis d'any, però la debilitat inesperada del consum intern va subratllar la necessitat de més suport polític per reforçar la recuperació després del xoc de la crisi del coronavirus.

Els mercats d'accions asiàtiques i el iuan xinès van caure, reflectint en part els grans reptes als quals s'enfronta la segona economia més gran del món mentre lluita amb el doble cop de la pandèmia i l'augment de les tensions amb els Estats Units pel que fa al comerç, la tecnologia i la geopolítica. El producte interior brut (PIB) va augmentar un 3,2% el segon trimestre respecte a l'any anterior, segons l'Oficina Nacional d'Estadística, més ràpid que el 2,5% previst pels analistes en una enquesta de Reuters, a mesura que van acabar les mesures de bloqueig i els responsables polítics van augmentar l'estímul. per combatre la caiguda provocada pel virus.”.

Forma de govern i política econòmica exterior:

La Xina compta amb un sistema parlamentarista unitari de partit únic – el Partit Comunista de la Xina (PCC). Segons l'enciclopèdia [Britannica](#), la Xina es considera “un país socialista des de 1949 i, durant gairebé tot aquest temps, el govern ha tingut un paper predominant en l'economia. El sistema de comerç exterior es va convertir en un monopoli governamental a principis dels anys cinquanta. Al camp des de mitjans de la dècada de 1950, el govern va prescriure patrons de cultiu, va establir el nivell de preus i va fixar objectius de producció per a tots els cultius principals.

A principis del segle XXI gran part del sistema anterior estava en procés de canvi, ja que el paper del govern central en la gestió de l'economia es va reduir i el paper tant de la iniciativa privada com de les forces del mercat va augmentar. El PCC es reserva el dret de prendre decisions àmplies sobre prioritats i polítiques econòmiques, però l'aparell governamental encapçalat pel Consell d'Estat assumeix la principal càrrega de gestió de l'economia.

Es van aprovar els diferents plans quinquennals: el primer pla quinquennal (1953–57) va posar èmfasi en el ràpid desenvolupament industrial, en part a costa d'altres sectors de l'economia; Quan el 1958 es va posar en marxa el segon pla quinquennal, que s'assemblava al seu predecessor, es va anunciar la política del Gran Salt Endavant. En l'agricultura això implicava formar comunes, abolir parcel·les privades i augmentar la producció mitjançant una major cooperació i un major esforç físic. La Gran Revolució Cultural Proletària va començar l'any 1966, però, a diferència del Gran Salt, no tenia una filosofia econòmica explícita. No obstant això, la producció industrial es va veure molt afectada per la dècada següent de confusió i conflictes, que també va deixar alguns llegats difícils per a l'economia xinesa.

Malgrat la seva mida, la República Popular de la Xina s'organitza seguint principis unitaris més que federals. Tant el govern com PCC operen "des de dalt a baix" amb competències que no es deleguen explícitament a nivells inferiors. Per dirigir el país, el govern i el PCC han establert burocràcies nacionals aproximadament paral·leles que s'estenen des de Pequín fins a nivells locals.

La quarta constitució de la República Popular de la Xina es va adoptar el 1982. Confereix tot el poder legislatiu nacional en mans de l'Assemblea Popular Nacional i el seu Comitè Permanent. Aquestes organitzacions, amb els seus membres extremadament nombrosos, han servit generalment com a línies de transmissió per comunicar i implementar de manera uniforme les polítiques que afecten els seus membres. No es permet que funcionin cap associació voluntària que sigui totalment independent del PCC i el lideratge del govern”.

Relacions comercials amb aquest país:

Les relacions comercials entre Espanya i la Xina son molt actives i estan en constant creixement; d'acord amb l'Agència de Cooperació entre Espanya i els diferents països del continent asiàtic [Casa Asia](#), “al març de 1973 Espanya i la República Popular de la Xina van establir relacions diplomàtiques. Des d'aleshores, tots dos països han desenvolupat un marc estable de relacions i cooperació en l'àmbit institucional, així com en el cultural i econòmic. D'altra banda, la Xina i Espanya van signar l'Acord d'Associació Estratègica Integral que els dos països van subscriure el 2005”.

Segons apunta el l'Institut Elcano sobre relacions internacionals, “després d'uns inicis titubejants, els vincles entre Espanya i la Xina s'han intensificat de manera substancial des de mitjans dels anys 80 del segle passat, especialment des de començament del segle XXI. Aquest procés d'estrenyiment dels vincles econòmics i culturals amb la Xina ha tingut menys intensitat en el cas d'Espanya que en altres països del nostre entorn, tot i

que, durant més de tres dècades, l'estratègia d'Espanya cap a la Xina va pivotar sobre el principi de maximitzar les relacions bilaterals com a quelcom positiu en si mateix.

A mesura que la Xina ressorgia com a gran potència i la relació bilateral amb Espanya es tornava més asimètrica a favor seu, entrant en contradicció amb els valors i interessos d'Espanya en diverses àrees, les autoritats espanyoles, en comunicació amb els seus principals aliats europeus i Estats Units (EUA), han adoptat una posició més selectiva cap a la relació bilateral. Això ha derivat en una pèrdua de pes específic d'Espanya a la política de la Xina cap a Europa, tot i que en termes generals s'ha aconseguit mantenir una bona sintonia entre les autoritats dels dos països”.

Per la seva banda, l'Institut d'Exportacions d'Espanya [ICEX](#), considera que “la Xina és la segona economia del món després dels EUA. Des de l'inici del procés d'obertura del país el 1978, la taxa mitjana de creixement anual del PIB ha estat gairebé del 10%, cosa que ha suposat una transformació econòmica sense precedents en la història de l'economia global.

Paral·lelament a aquest desenvolupament macroeconòmic, s'ha anat creant una classe mitjana urbana amb un nivell de poder adquisitiu comparable al de la població europea. Convé destacar, a més, el ràpid creixement del comerç en línia a La Xina en els darrers anys i que l'ha portat a convertir-se en el primer mercat mundial a e-commerce. Aquest fet, juntament amb la creixent urbanització de la població xinesa, suposa un pol d'atracció d'empreses estrangeres els quals productes tecnològics i serveis poden ser oferts a la creixent demanda.

A la Xina hi és present [l'ICEX](#) amb oficines a Guanzhou, Hong Kong, Pekin i Xangai, a més de tenir oficina a Taiwan i [ACCIÓ](#) que també està present a Hong Kong, Pekin i Xangai.